

være en lille Smule til Fordel for det vedkommende Personale. — Jeg maa udtale en særlig Tak baade til den højtærede Minister og til Udvalget for den inødefkommende Aaade, hvorpaa de have stillet sig med Hensyn til Pensioneringen af det tidligere jydsk-hvuste Jærnbaneselskabs Personale, som jeg tillod mig at omtale ved 1ste Behandling. Selv om dette Personale vel, som den højtærede Minister sagde i Gaar, ikke har noget juridisk, ja maasse end ikke noget moralsk Krav, er der alligevel Billighedsgrunde, der tale for at stille dem en lille Smule gunstigere, og det er min Mening, at den Smødefkommenhed, der her er vist, vil blive modtaget med største Paaskønnelse af det hele store Personale. — Maasse jeg blot maa bemærke, da det ærede Udvalg har ment ikke at kunne stille Toogsørerne, Lokomotivførerne anderledes end Personalet under Post- og Telegrafvæsenet, at i og for sig maa man vist antage, at Jærnbanetjenesten, navnlig denne Side af den, er særlig streng, mere opslidende, og paa andre Omraader ere de ikke blevne stillede saa gunstig, som Post- og Telegrafvæsenets og maasse end ogsaa Toldvæsenets Funktionærer, idet Jærnbanevæsenets Personale f. Eks. ikke har faaet det Opholdstillæg som Funktionærerne i de andre Stater have ved Indflytning her til København eller Frederiksberg; ligeledes er det stigende Alderstillæg i de specielle Lønningsskasser, som de andre opnaa, heller ikke indrømmede dem. Saaledes som Forholdet er, i det Advancementet for Assistenten bliver mere og mere ugunstigt, kunde der maasse nok være Grund til at stille dem lige med andre Stater. Det er imidlertid noget, som der ikke kan gøres noget ved, og jeg nævner det kun for at fremhæve, at ere de ogsaa lidt gunstigere stillede i enkelte Retninger, ere de paa andre Omraader ikke saa gunstigt stillede som andre Stater.

Formanden: Det har vist ikke undgaaet det ærede Medlems egen Opmærksomhed, at de Bemærkninger, han nu fremsatte, havde hørt bedre hjemme i Gaar ved 2den Behandling. Imidlertid har det ærede Medlem jo ønsket, at disse Udtalelser skulde kunne følge Sagen paa dens videre Vej, og det er der i og for sig ikke noget til Hinder for.

Judenrigsministeren (Singer Slev): Naar man vil gøre Undtagelser fra de almindelige Pensionbestemmelser, som ere foreslaaede her for Jærnbanepersonalet, og som ere gunstige, hvad jeg har al Grund til at paaskønne, kommer det an paa at

være retfærdig og billig. Jeg har i det andet Ting ikke modsat mig, at man gjorde nogle Undtagelser, men jeg kan være fuldstændig enig med, hvad den ærede Ordfører her i Tinget igaar sagde, at der er ingen Garanti for, at disse Undtagelser ere retfærdige. Der er ingen som helst Sikkerhed for, at der ikke er mange Stillinger, som lige saa fuldt fortjene at undtages, som dem der ere undtagne, og det er mig jo vel bekendt — jeg har ganske god Vejlighed til at erfare et og andet af, hvad der rører sig — at der er mange, som ville kræve denne Ligestilling. Det er ikke, som det ærede Medlem sagde, saaledes at alle Stillinger ere lige opslidende, men det vil være mig meget let at nævne nogle, der ere lige saa opslidende som dem, for hvilke der er vedtaget Undtagelsesbestemmelser i Folketinget. Mit Standpunkt maatte altsaa meget let blive det, at jeg i Konsekvens af de Undtagelser, man har gjort, som til at forlange mere, og det vilde maasse ikke være saa let at føre det igennem — heller ikke saa let at paavise, hvor vidt Konsekvenserne førte. Det ærede Medlem nævnte, at Postvæsenet havde paa nogle Punkter en bedre Stilling. Det kan være paa ganske enkelte Punkter, men Pensionordningen er langt bedre for Jærnbanevæsenet, det er der ikke Spørgsmaal om, og navnlig paa det enkelte Punkt, at Funktionærerne under Jærnbanevæsenet kunne begynde at erhverve Pensionsret fra 16—18 Mars Alderen, hvilket de ikke kunne i nogen anden Stat. Det har den allerstørste Betydning, og det gælder gennem alle Klasser i Stationstjenesten, hvor man begynder som Dreng eller i alt Fald som Karl, i Lokomotivtjenesten, hvor man begynder tidlig som Maskinarbejder, og navnlig i høj Grad i Trafiktjenesten, hvor man begynder som Elev endog langt tidligere end den værnepligtige Alder. Altsaa det er et meget betydeligt Gode. Derfor har man jo ogsaa krævet 35 Aar til Erhvervelse af højeste Pension, men det vil under Jærnbanerne i høj Grad blive Tilfældet, at Folk i en forholdsvis ung Alder ville naa den højeste Pension — i langt højere Grad end i andre Embedsskasser. Jeg har med Fornøjelse modtaget den Bestemmelse, som den ærede Taler nævnte, som ikke angaar mange, men saa vidt jeg husker, kun et Par Hundrede Funktionærer, der have tjent før 1887. Den stiller dem noget gunstigere, og det kan ste, selv om ikke andre Undtagelsesbestemmelser vedtages, netop fordi det er en Overgangsbestemmelse, som ophører, aflives af sig selv, naar alle de vedkommende, som den gælder, have udtjent; som saadan kan den tiltrædes.